

Publicerad 2007-03-30 19:20 av Robert W

testar gränser

skärvor i solen

och jag kände mig plötsligt
så satans inspirerad
det var något med sättet
hon pratade på

okej
okej
jag ville ligga med henne
det händer mig ibland
själva impulsen
och jag hatar det

hatar att jag är så svag, så enkelspårig
lika djup som en vattenpöl
ett fyllo pissat i

och det var hösten nollsex,
jag satt där med vodka och apelsinjuice
och allt
precis allt låg trasigt
splittrat över golvet
som om en handgranat briserat
och jag gick omkring
och skar mig på skärvorna

\du kan inte skriva såhär\
sa han och fyllde på mitt glas
där jag satt
likt en förlorad buddha vid sitt träd
min absolutflaska

\du lämnar ut henne\

sa han och tände min cigarett
jag låtit hänga
nonchalant vid min mungipa
sedan dag ett

\men hon lämnade mig\
sa jag
och började tänka i loopar
allt går i cykler
allt är en maskin
bara nya muttrar, nya verktyg

\det är skillnad på att lämna
och lämna ut\
sa han
och jag lyssnade inte
varför i helvete skulle jag

han kunde sitta där
på sin tron av empati
och medkänsla
som gjorde honom så stark
i förhållande till mig

vad visste han
om mig egentligen?

annat än att han såg mig var dag
i sin spruckna spegel
den jag slagit sönder
för att sprickorna
skulle förvrida mig
till någon annan

någon som inte var jag

eller som representerade hur jag tänkte
så mycket bättre

för varje vass jävla glasbit

sa mer om mig än alla cv:n jag fyllt i
än alla kvinnor
jag legat med
som kunde uttala sig
om vem jag var

och jag satt uppe om nätterna
knattrade på en
azurblå skrivmaskin
och jag skrev
mest skit egentligen, om jag ska vara ärlig
men det funkade

för varje dikt
varje ord
tryckte undan henne
pressade ut henne utanför mitt synfält

gav plats
till någon annan
någon annan som ville dansa minfält
inuti mitt bröst

oh jävlar, vilken terapi
sa jag till smutstvädden
sa jag till de tomma flaskorna
sa jag till hundvalpen jag köpt till henne
som hon inte ville ha
som strosade omkring
som gnällde
som jag bara trodde var en variant
av mig själv
en förlängning
men jag tog fel, då jag hittade den
på rygg
livlöst hår
ögon som glas
stirrandes ut i en rymd den återvänt till
och jag fattade

det är dags att shape up,
dags att sluta dricka
sluta skjuta bort mörkret
och sluta skolka
från livet

och jag hade inlett en sorts grej
med en kompis flickvän
och det höll på
att ta en katastrofal vändning

då hon ville stanna
ännu en natt
och en till

men jag visste inte hur jag skulle
hantera den här
kärlekslösheten jag bar

så jag lät det fortsätta
hoppades på
att det skulle försvinna
egentligen kanske
så brydde
jag mig inte särskilt mycket

för alla färger bleknar av solen tillslut
snön bländar ens innersta
och nyårsraketer
smäller fyrverkerier i berusat blod

och det finns alltid
en baksmälla

och jag gräver in naglarna
i min skalp
sliter mitt hår

fosterställning är knappast
rock \n roll, älskling
och jag är inte mer än såhär

och ibland
vill jag fortfarande ligga med henne
det är något i sättet
hon pratar på

i sättet hon böjer på axlarna
då hon skrattar

och jag är jag
fortfarande bara jag

och det är vår nu
det är
våren nollsju

och jag är på väg

någon annanstans
men ibland

vill jag bara
att någon ska förstå
men jag tror
liksom de flesta andra

att tar man ett steg för långt
kommer man
sällan tillbaka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert W med Poeter.se id #9735 innehar upphovsrätten